

blandt asylansøgere ofte vil kunne være traumatiserede eller i øvrigt sårbare personer.

2.4. Udvidelse af adgangen til administrativ udvisning

Efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste seks måneder, udvises administrativt, hvis den pågældende har begået visse former for berigelseskriminalitet, f.eks. tyveri og hæleri, har foretaget indsmugling i strid med toldloven eller på ulovlig vis har besiddet eller brugt euforiserende stoffer.

Det er en betingelse for udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, at den pågældende udlænding er idømt bødestraf for overtrædelse af de pågældende bestemmelser, eller at udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold. Der kan ikke ske udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, alene på grundlag af en mistanke om, at den pågældende har begået et forhold som nævnt i bestemmelsen.

Dog kan der ske udvisning efter § 25 a, stk. 1, nr. 2, hvis der foreligger særlig bestyret mistanke om ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer. Ved særlig bestyret mistanke forstås, at der foreligger en høj grad af bevis for, at den pågældende besidder eller bruger euforiserende stoffer, f.eks. hvis den pågældende er stærkt påvirket af narkotika og har friske stikmærker på kroppen.

Der kan ske udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1, for forsøg på overtrædelse af de nævnte bestemmelser i straffeloven om berigelseskriminalitet og toldlovens § 73, stk. 2, hvis de øvrige betingelser for udvisning efter bestemmelsen er opfyldt.

For så vidt angår administrativ udvisning for butikstyveri træffes der efter Udlændingestyrelsens nuværende praksis alene afgørelse om udvisning i førstegangstilfælde, hvis værdien af det stjålne overstiger 500 kr. (bagatelgrænse). Er der tale om, at udlændingen tidligere har fået en bøde eller en advarsel for butikstyveri – og foreligger der således gentagelse efter en tidligere bøde eller advarsel – gælder der ingen bagatelgrænse.

Det forudsættes, at der også ved fremtidig administrativ udvisning praktiseres en bagatelgrænse på mindst samme niveau.

Hvis en udlænding, der er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til et butikstyveri, nægter overtrædelsen, skal der efter Udlændingestyrelsens praksis som udgangspunkt foreligge objektivt konstaterbare forhold, der gør det utvivlsomt, at det rent fak-

tisk er den pågældende, der har begået det strafbare forhold, hvis den pågældende skal kunne udvises efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Ved denne vurdering kan der lægges vægt på, om den pågældende er pågrebet af en ”professionel observatør”, f.eks. politi eller en butiksansat detektiv. Foreligger sådanne objektivt konstaterbare forhold ikke, må afgørelsen om administrativ udvisning afvente domstolens stillingtagen til sagen om butikstyveri.

For så vidt angår administrativ udvisning for besiddelse eller brug af euforiserende stoffer bemærkes, at der sker udvisning for enhver form for besiddelse eller brug af narkotika.

Der gælder særlige betingelser for administrativ udvisning af EF/EØS-statsborgere.

Asylansøgere kan udvises efter samme betingelser som andre udlændinge. I forbindelse med afgørelsen fastsættes der imidlertid ikke nogen udrejsefrist, ligesom det tilkendegives, at udvisningen bortfalder, hvis den pågældende får asyl.

Politiet forelægger sagerne for Udlændingestyrelsen med henblik på, at styrelsen i første instans kan træffe afgørelse om udvisning efter udlændingelovens § 25 a, stk. 1. Udlændingestyrelsens afgørelse kan påklages til Indenrigsministeriet.

Der er ikke i udlændingeloven hjemmel til at udvise en udlænding administrativt, hvis udlændingen idømmes højere straf end bøde, eller hvis udlændingen har begået anden kriminalitet end den i udlændingelovens § 25 a nævnte. I disse tilfælde træffes afgørelsen om udvisning af retten, jf. udlændingelovens § 22-24.

Der kan således ikke i dag træffes afgørelse om administrativ udvisning i tilfælde, hvor en udlænding har begået personfarlig – eller potentielt personfarlig – kriminalitet, og hvor den pågældende alene er blevet idømt bødestraf.

Med henblik på at forebygge personfarlig – eller potentielt personfarlig – kriminalitet finder regeringen, at det bør tydeliggøres gennem en ændring af udlændingeloven, at der ses med stor alvor på overtrædelser af våbenlovgivningen og visse af straffelovens bestemmelser om vold eller trussel om vold.

Efter våbenlovens § 10 straffes overtrædelse af lovens bestemmelser om fremstilling, besiddelse m.v. af våben og eksplosivstoffer med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Overtrædelse af våbenloven vil således efter de gældende regler alene kunne føre til udvisning af landet i de tilfælde, hvor retten idømmer en højere straf end bøde.

Det bemærkes i den forbindelse, at Rigspolitiets statistik vedrørende sigtelser over for asylansøgere i 2000 viser, at ud af i alt 322 sigtelser efter særlovgiv-